Súd:	Okresný súd Prievidza
Spisová značka:	5C/128/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3811213432
Dátum vydania rozhodnutia:	15. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Klaudia Šišková
ECLI:	ECLI:SK:OSPD:2012:3811213432.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Klaudiou Šiškovou v právnej veci navrhovateľky: H. J., nar. X.XX.XXXX, bytom H., K. P. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Jánom Vinarčíkom, advokátom, so sídlom v Banskej Bystrici, Stavebná č. 1, proti odporcovi Hornonitrianske bane Prievidza, a.s., so sídlom v Prievidzi, Matice slovenskej č. 10, IČO: 36 005 622, o ochranu osobnosti, takto

r o z h o d o l :

Odporca j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke sumu 8.000,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

Súd odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom podaným voči odporcovi domáhala zaplatenia sumy 18.000,- eur ako nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorý zdôvodnila tým, že jej manžel F. J. bol zamestnancom odporcu a vykonával prácu baníka v podzemí. V rámci pracovnej smeny dňa 10.08.2009 v priestoroch odporcu v čase okolo 9.25 hod. v ťažobnom úseku v H. došlo k požiaru a následnému výbuchu, následkom ktorého 20 baníkov utrpelo smrteľné zranenie spôsobené pretlakovým poškodením pľúc spolu s akútnou intoxikáciou CO a 12 baníkov, ktorí sa nachádzali v priľahlých chodbách, utrpelo rôzne druhy poranení, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie a u ktorých nastala duševná porucha - posttraumatická stresová porucha. Manžel navrhovateľky na následky pracovného úrazu dňa 10.8.2009 zomrel. V manželstve žili 19 rokov, z manželstva pochádza dcéra C., ktorá v tom čase mala 22 rokov. Medzi manželmi existovalo silné citové a rodinné puto. Smrť manžela a otca mala za následok vážnu životnú zmenu tak v živote manželky, ako aj ich dcéry. Navrhovateľka vystavená takejto tragédii pod vplyvom straty dôležitého človeka, ktorý jej chýba, upadla do depresií a v citovej oblasti pociťuje neopísateľnú bolesť znásobenú uvedomovaním si hrôzy a strachu, ktorý jej manžel pred smrťou musel prežívať, ako aj uvedomením si bolestnej smrti, ktorá ho zastihla. Zo smrti manžela prežíva pocit úzkosti, smútku, zúfalstva a šoku, stratila možnosť viesť s ním súkromný život odo dňa jeho smrti. Vzniknutá trauma je neodstrániteľná, prejavuje sa v zlom psychickom stave, v dôsledku uvedenej tragickej udalosti do dnešných dní navštevuje psychiatra a je odkázaná na invalidný dôchodok. S poukazom na príslušné zákonné ustanovenia uviedla, že došlo k zásahu do jej osobnostných práv tým, že sa narušila celistvosť rodiny, následky zásahu sú trvalé a neodstrániteľné s nepriaznivým dôsledkom na psychiku. Domáha sa preto od odporcu náhrady nemajetkovej ujmy v sume 18.000,- eur.

Odporca v písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že s návrhom nesúhlasí. Je mu úprimne ľúto, že došlo k pracovnému úrazu. Je si vedomý, že žiadne poskytnuté finančné prostriedky nedokážu nahradiť stratu blízkej osoby. Doterajšie výsledky vyšetrovania, vykonané nezávislým orgánom štátnej banskej správy, jednoznačne preukázali, že zdrojom a príčinou pracovného úrazu bolo explozívne vyhorenie zmesi plynov a metánu, ktoré vznikli reakciou uhlia s banským ovzduším počas požiaru a jeho likvidácie. Nebolo preto preukázané neoprávnené konanie odporcu, resp. jeho zamestnancov, ktoré by boli v príčinnej súvislosti so vznikom mimoriadnej udalosti, pričom jedným z predpokladov náhrady nemajetkovej ujmy je neoprávnený zásah do osobnostných práv fyzickej osoby. Navrhovateľka nepredložila žiadne relevantné dôkazy, ktoré by preukázali nemajetkovú ujmu, iba sa odvoláva na všeobecné formulácie. V ten istý deň boli podané takmer identické žaloby viacerých navrhovateliek prostredníctvom toho istého právneho zástupcu s rovnakým odôvodnením bez priloženia tvrdených dôkazov. Navrhovateľke pritom bolo po úmrtí manžela vyplatené plnenie vo výške 4.997,09 eur na základe kolektívnej zmluvy odporcu, ďalej jej bolo vyplatené jednorázové odškodnenie podľa zákona č. 461/2003 Z.z. vo výške spolu 30.540,20 eur, odporca poskytol na úhradu nákladov na pomník sumu 275,- eur. Z titulu úrazového poistenia bolo vyplatených 6.639,- eur, nad rámec zákona poskytol odporca plnenie vo výške 1.134,71 eur. Navrhovateľka dostala na zmiernenie následkov finančné prostriedky do Ministerstva práce a sociálnych vecí SR v sume 800,- eur, od Vlády SR 33.000,- eur, od Mesta Handlová 500,- eur. Biskupský úrad v Banskej Bystrici rodine navrhovateľky poskytol peňažný dar vo výške 1.000,- eur. Za účelom zmiernenia psychických následkov bol poskytnutý odporcom aj víkendový pobyt v hotelovom zariadení pre rodiny postihnutých zamestnancov. Navrhovateľka obdržala od občianskeho združenia „Na pomoc sirotám a vdovám“, ktorého je odporca spoluzakladateľom, v roku 2009 sumu 2.600,- eur, v roku 2010 sumu 776,80 eur. Pre všetkých pozostalých boli zakúpené poukazy na trojdňový pobyt v Hoteli Repiská v hodnote 255,- eur na osobu, ktorý navrhovateľka vyčerpala. Výška peňažných plnení tak spolu ku dňu 28.10.2011 predstavuje 82.499,80 eur. V porovnaní s inými smrteľnými úrazmi ide o výnimočne nadštandardné odškodnenie, preto navrhol návrh zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, svedkyne C. F., oboznámením obsahu úmrtného listu manžela navrhovateľky, pracovnej zmluvy, sobášneho listu, výpisu z obchodného registra odporcu, uznesenia o vznesení obvinenia Č.:V. XX/OVK-N.-XXXX, oznámenia Obvodného banského úradu v Prievidzi, rozhodnutia o priznaní invalidného dôchodku navrhovateľke, odborného posudku Sociálnej poisťovne pobočka Prievidza o invalidite navrhovateľky, lekárskych správ K.. P., znaleckého posudku č. N. XX XXX, výpisu z odborného posudku Obvodného banského úradu v Prievidzi č. XX-XX/XXXX, ako aj oboznámením ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

Z pracovnej zmluvy z XX.X.XXXX vyplýva, že nebohý manžel navrhovateľky F. J. bol zamestnancom odporcu s pracovným zaradením najskôr ako THP - praktikant, neskôr ako robotník v bani (čo vyplynulo z výpovede navrhovateľky), pracovný pomer bol dojednaný na dobu neurčitú. Z úmrtného listu vyplýva, že F. J. dňa 10.8.2009 zomrel. Manželstvo s navrhovateľkou uzavrel X.XX.XXXX, z manželstva pochádza dcéra C. F., rod. J., nar. XX.X.XXXX.

Z uznesenia Č.:V.-XX/OVK- XXXX zo dňa XX.X.XXXX vyplýva, že v zmysle § 206 ods. 1 Trestného poriadku bolo začaté trestné stíhanie voči Q. H., S. T., X.. A. W. z dôvodu obvinenia za prečin všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1, ods. 3 písm. a/ a ods. 4 Trestného zákona.

V priebehu konania navrhovateľka, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, poukázala na zásah do jej osobnostných práv, dodnes pociťuje stavy úzkosti a strachu. Odporca pritom porušil hlavne bezpečnostné predpisy a zodpovedá objektívne, tak podľa Zákonníka práce, ako aj podľa § 420a Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti priložila do spisu časť znaleckého posudku znaleckej organizácie VVUÚ a.s., ktorý bol vypracovaný pre účely trestného konania, v ktorom sa jednoznačne konštatuje konkrétne porušenie bezpečnostných predpisov, za ktoré zodpovedá odporca. Na preukázanie protiprávneho konania na strane odporcu navrhla vypočuť svedkov Q. H., S. T., X.. A. W., X.. W. J., Š. N., X.. C. T. P.,, ktorí svedkovia sa vyjadria k okolnostiam výbuchu a k nedodržaniu bezpečnostných predpisov zo strany odporcu. Poskytnuté peňažné prostriedky boli poskytnuté aj zo strany tretích osôb a ani tieto nemôžu nahradiť osobnostnú ujmu.

Navrhovateľka na pojednávaní dňa 28.8.2012 uviedla, že s manželom mali pekný vzťah, až do jeho smrti žili v spoločnej domácnosti. Po jeho smrti zostala sama, hoci spočiatku sa u nej striedali dcéry (aj deti z prvého manželstva). Po nešťastí mala psychické problémy, ale snažila sa chodiť do práce, no po tom, čo vo februári 2010 vyšiel v novinách článok o opitých baníkoch, to už nezvládla, zostala práceneschopná až do priznania invalidného dôchodku. Uviedla, že práceneschopná bola práve z dôvodu psychických problémov a depresií a z tohto dôvodu jej bol priznaný aj čiastočný invalidný dôchodok. Aj v súčasnosti sa lieči v súvislosti s depresiami, stále užíva lieky, na kontroly chodí každý druhý mesiac. Z výpovede navrhovateľky tiež vyplynulo, že počas práceneschopnosti jej skončil pracovný pomer u vtedajšieho zamestnávateľa z dôvodu uplynutia doby, na ktorú bol dojednaný. Naposledy pracovala v Špeciálnej škole v H. ako upratovačka. V súčasnosti sa snaží zamestnať, ale zamestnávatelia nemajú o ňu záujem z dôvodu jej veku, ale aj s prihliadnutím na zdravotný stav. Aktuálne vykonávala sezónnu prácu na dohodu v období od mesiaca apríl do augusta 2012, išlo o predaj cukroviniek v prípade, ak vypadla predavačka.

Z výpovede svedkyne C. F., dcéry navrhovateľky, vyplynulo, že spolužitie rodičov bolo dobré, nemali medzi sebou narušené vzťahy. Po otcovej smrti prišla bývať k navrhovateľke, v tom čase sa jedna pred druhou snažili tváriť, že je všetko v poriadku. Obe boli nervózne, iba po sebe „štekali“, ani sa spolu nerozprávali, v noci bývali hore, cez deň spali a ona musela svoje dieťa dávať iným, aby sa oň postarali. U navrhovateľky sa začali prejavovať psychické problémy, predtým takéto problémy nemala. Po nešťastí sa navrhovateľka presťahovala do iného bytu, čas trávi na cintoríne, inak nikam nechodí okrem návštevy susedy. Podľa svedkyne pred nešťastím navrhovateľka viedla normálny život.

Odporca v priebehu konania nárok navrhovateľky neuznával s poukazom na svoje písomné stanovisko. Vypočutie svedkov nie je účelné, pretože ako zamestnávateľ uznáva svoju objektívnu zodpovednosť. Na druhej strane má odporca k dispozícii odborný posudok Obvodného banského úradu, ktorý uzatváral celé šetrenie, ktorého záverečné stanovisko je také, že príčina bola náhle explozívne vyhorenie plynov a v rámci vyšetrovania boli zistené iné nedostatky, ktoré ale priamo nesúviseli so vznikom udalosti. Navrhnutí svedkovia sú zároveň aj obvinenými, pričom vyšetrovanie doposiaľ skončené nie je, preto je vykonanie takýchto dôkazov neopodstatnené.

Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne Bratislava zo dňa 9.11.2011 vyplýva, že navrhovateľke bol od 1.3.2011 priznaný invalidný dôchodok vo výške 53,40 eur mesačne, ktorý bol od 1.1.2012 zvýšený na sumu 58,90 eur mesačne. Z odborného posudku Sociálnej poisťovne pobočka Prievidza z 26.9.2011 vyplýva, že navrhovateľka trpí depresívnou poruchou s vývinom do chronicity, akt. stredný až ľahký stupeň u premorbídne senzitívnej, menej diferencovanej osobnosti. Navrhovateľka sa od roku 2009 trvale lieči u psychiatra pre recidivujúce depresívne epizódy, postupne s prechodom do chronifikácie, posledné obdobie už ako recidivujúca depresívna porucha. Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u navrhovateľky predstavuje 45%, môže vykonávať prácu len v prostredí bez psychickej a fyzickej záťaže - napr. pomocná kuchárka, na skrátený pracovný úväzok vrátnička, skladová robotníčka.

Zo správy MUDr. P. z 5.9.2011 vyplýva, že navrhovateľka sa lieči pre depresívnu epizódu ťažkú na podklade ťažkostí s adaptáciou po úmrtí manžela. Predtým bola krátkodobo liečená pre úzkostnú symptomatológiu v r. 2005, kde v krátkej dobe došlo k zlepšeniu stavu bez potreby ďalšej liečby. V správe zo dňa 13.9.2012 MUDr. P. uvádza, že navrhovateľka sa naďalej lieči pre ťažkú depresívnu epizódu na podklade smútkovej reakcie, jej psychický stav sa zlepšil až po zvýšenej a kombinovanej antidepresívnej liečbe a v súvislosti s psychoterapeutickou starostlivosťou. Pre psychické problémy jej bol priznaný invalidný dôchodok. Aktuálny zdravotný stav navrhovateľky hodnotí ako stabilizovaný na uvedenej liečbe, napriek tomu je prítomná ťažšia smútková reakcia s problémovou adaptáciou, nedošlo k uspokojivej úzdrave. Lekárka tiež uviedla, že napriek určitej osobnostne podmienenej predispozícii k ťažšiemu zvládaniu záťažových situácií, nevníma to ako hlavný dôvod jej psychického zhoršenia a ochorenia od r. 2009. Do tohto obdobia, t.j. do úmrtia manžela, dokázala navrhovateľka zvládať aj záťažové situácie.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 195 ods. 1 Zákonníka práce ak u zamestnanca došlo pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním k poškodeniu zdravia alebo k jeho smrti úrazom /pracovný úraz/, zodpovedá za škodu tým vzniknutú zamestnávateľ, u ktorého bol zamestnanec v čase pracovného úrazu v pracovnom pomere.

V konaní nebolo sporné, že manžel navrhovateľky F. J., ako zamestnanec odporcu, zomrel dňa 10.8.2009 na následky mimoriadne tragickej udalosti, ktorá sa stala v čase okolo 9.25 hod. v ťažobnom úseku v H.- východnej šachte v chodbe č. XX XXX - X v dôsledku požiaru a následného výbuchu, následkom ktorého utrpelo 20 baníkov smrteľné zranenie. Odporca opakovane uznal svoju pracovnoprávnu zodpovednosť za pracovný úraz v zmysle § 195 ods. 1 Zákonníka práce. Rovnako nebol sporný rozsah poskytnutých plnení navrhovateľke, ktoré plnenie poskytol nielen odporca na základe kolektívnej zmluvy, ale i plnení podľa § 94 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, ďalších plnení z titulu úrazového poistenia a v neposlednom rade i plnení poskytnutých či už Vládou SR, ako i inými občianskymi združeniami a orgánmi. Výška týchto peňažných plnení predstavuje u navrhovateľky a jej rodiny najmenej 82.499,80 eur. Túto skutočnosť navrhovateľka nepopierala.

Bez akéhokoľvek dokazovania za nesporné a preukázané považoval súd aj to, že smrť manžela navrhovateľky v jeho veku, za trvania dlhoročného pokojného manželstva, z ktorého pochádza dcéra C., je mimoriadne hlbokým a nenapraviteľným zásahom do súkromného života navrhovateľky. V dôsledku smrti manžela sa jej natrvalo zmenil rodinný život stratou manželského vzťahu, stratou vzťahu otca a dcéry, súkromný život navrhovateľky bol a je poznačený hlbokou duševnou bolesťou a pocitom ľudského nešťastia. V tomto dôsledku je potom nesporné, že v súkromnom živote navrhovateľky došlo k nemajetkovej ujme, ktorá bola vyvolaná tragickou udalosťou, pri ktorej zomrel jej manžel.

Navrhovateľka uplatnila nárok z titulu ochrany osobnosti a konkrétne jej súkromného života s poukazom na § 11 Občianskeho zákonníka, pričom žalovanú peňažnú satisfakciu odôvodnila § 13 ods. 2 a ods. 3 Občianskeho zákonníka. Na pojednávaní poukázala na objektívnu zodpovednosť odporcu ako zamestnávateľa v zmysle Zákonníka práce, ale aj na jeho zodpovednosť podľa § 420a Občianskeho zákonníka s tým, že porušil predovšetkým bezpečnostné predpisy. V tejto súvislosti súd udáva, že za smrť manžela navrhovateľky odporca zodpovedá objektívne ako zamestnávateľ v zmysle § 195 Zákonníka práce. Ustanovenie § 195 ods. 1, resp. § 195 ods. 6 Zákonníka práce je s poukazom na to, že manžel navrhovateľky nepochybne zomrel pri pracovnom úraze, vo vzťahu k § 420 a § 420a Občianskeho zákonníka osobitným ustanovením, ktoré má podľa zásady lex specialis derogat legi generali prednosť pred týmito všeobecnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, avšak len z pohľadu pracovnoprávnej zodpovednosti. Odporca teda zodpovedá objektívne za pracovný úraz manžela navrhovateľky v medziach pracovnoprávnej zodpovednosti, ktorú skutočnosť opakovane v konaní uvádzal.

Zodpovednosť za zásah do osobnostných práv (právo na súkromie ako zložka občianskeho práva) je však zodpovednosťou občianskoprávnou a túto je potrebné vyvodiť z predpisov občianskeho práva. Táto zodpovednosť je zodpovednosťou objektívneho charakteru, čo znamená, že občianskoprávna

sankcia vzniká na objektívnom základe, ktorá nevyžaduje zavinenie. Je preto nadbytočné, aby súd s poukazom na objektívnu povahu zodpovednosti za zásah do osobnostných práv navrhovateľky vykonával dokazovanie na preukázanie zavinenia konkrétnych zamestnancov odporcu, ktorí porušili právne povinnosti. Je to preto, že vzniknutá nemajetková ujma na osobnosti postihnutej fyzickej osoby je pre ňu rovnako závažná bez ohľadu na to, či pôvodca zásahu konal zavinenie alebo nie. V prejednávanej veci je zrejmé, že došlo k vzniku neoprávneného zásahu do chráneného všeobecného osobnostného práva fyzickej osoby navrhovateľky, a to v udalosti, ktorá zapríčinila smrť jej manžela. Protiprávny zásah spočíva priamo v samotnom objektívnom fakte nezabezpečenia takej prevádzkovej činnosti odporcu, ktorý by požiar a následný výbuch nevyvolal. Neoprávnený zásah, ktorý spočíval vôbec v existencii škodnej udalosti, je zásahom, za ktorý zodpovedá odporca bez ohľadu na konštatovanie porušenia konkrétnej povinnosti, pretože pri pracovnoprávnej skutkovej podstate zodpovednostného vzťahu postačuje vznik škodnej udalosti, ujma a príčinná súvislosť bez ohľadu na porušenie konkrétnych právnych povinností, preto rovnakým spôsobom musí odporca zodpovedať aj za prípadnú ujmu navrhovateľky v jej občianskom osobnostnom práve - právo na súkromie. Použitím analógie v zmysle § 853 Občianskeho zákonníka je možné takúto zodpovednosť vyvodiť aj z § 420a Občianskeho zákonníka, na čo správne poukázala aj navrhovateľka. Je ďalej zrejmé, že ujma, ktorá vznikla navrhovateľke sa týka jej osobnej integrity a nepochybná je i príčinná súvislosť medzi tým, že túto ujmu vyvolal neoprávnený zásah (existencia udalosti z 10.8.2009). Podľa názoru súdu nárok na náhradu nemajetkovej ujmy patrí v zásade vdove po zomrelom zamestnancovi aj popri jej nárokoch z náhrady škody, resp. z nárokov z titulu úrazového poistenia (§ 16 Občianskeho zákonníka).

Súd preto priznal navrhovateľke ďalšie odškodnenie nemajetkovej ujmy v zmysle § 13 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka. Súd vychádza zo záveru, že nie je vylúčené, ak poskytnuté jednorazové odškodnenie v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení nie je dostatočnou satisfakciou za vzniknutú ujmu na osobnostných právach, aby sa dotknuté osoby domáhali ďalšej satisfakcie podľa ustanovení na ochranu osobnosti. Pre takéto ďalšie odškodnenie je však potrebné preukázať mimoriadne závažnú ujmu pri mimoriadnych okolnostiach, za ktorých k neoprávnenému zásahu došlo. Navrhovateľke bolo preukázateľne vyplatených zo strany odporcu na základe kolektívnej zmluvy spolu 4.979,09 eur, boli jej poskytnuté ďalšie plnenia ako gesto súcitu a slušnosti (úhrada ozdravných pobytov a podobne) a z titulu jednorazového odškodnenia z úrazového poistenia suma 30.540,20 eur. Tieto sumy boli účelovo určené práve na zmiernenie bolestí a nešťastia, ktoré ju zasiahlo smrťou najbližšieho. Ide o sumy, ktoré zďaleka prevyšujú odškodnenia vyplácané v obdobných prípadoch. Berúc do úvahy aj ďalšie formy odškodnenia, a to aj od tretích osôb, je nepochybné, že navrhovateľke bolo doposiaľ poskytnuté plnenie najmenej vo výške 82.499,80 eur, ktoré boli a mali byť použité na zmiernenie psychických následkov navrhovateľky zo straty manžela. Navrhovateľka však v konaní preukázala taký zásah do jej súkromia, ktorý odôvodňuje poskytnutie aj peňažnej satisfakcie v zmysle § 13 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľka má vážne psychické problémy práve v príčinnej súvislosti s tragickým úmrtím jej manžela. V konaní bolo nepochybne preukázané, že v príčinnej súvislosti s týmito problémami jej bol priznaný invalidný dôchodok a pokles jej pracovnej schopnosti predstavuje 45%. Navrhovateľka sa doposiaľ podrobuje antidepresívnej liečbe, napriek tomu je u nej stále prítomná ťažšia smútková reakcia. Bez liekov nie je schopná viesť normálny život. Žije sama, má problémy nájsť si prácu. Pri rozhodovaní však súd vzal do úvahy aj to, že k usmrteniu manžela navrhovateľky došlo s určitosťou nie úmyselným konaním určitých osôb, na prípadnú záchranu postihnutých osôb urobil odporca maximálne opatrenia a vynaložil maximálnu snahu, odporca opakovane vyjadril ľútosť navrhovateľke nad stratou manžela, pričom aj takýto prejav má určitý satisfakčný efekt a nemožno naň neprihliadať. Na základe všetkých uvedených dôvodov súd priznal navrhovateľke z titulu nemajetkovej ujmy peňažnú satisfakciu vo výške 8.000,- eur.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Navrhovateľka mala v konaní úspech v 44,44%, odporca bol úspešný v 55,56%. Celkový úspech v konaní mal odporca, a to v 11,12%. V konaní mu teda vznikol nárok na náhradu trov konania zodpovedajúcej 11,12% z celkových vzniknutých trov. V konaní však odporca uviedol, že si náhradu trov voči navrhovateľke neuplatňuje, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trenčíne prostredníctvom tunajšieho súdu, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods.1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie možno zdôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 205 ods. 2 O.s.p..

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 O.s.p.).